

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. 102/2008

Decizie nr. 1186/R

Ședința publică din 03 Decembrie 2009

Completul compus din:

Președinte

Judecător

Judecător

Grefier -

Pe rol pronunțarea asupra recursului formulat de pârâta Direcția generală a Finanțelor Publice Mureș, cu sediul în Târgu Mureș, str. Ghe. Doja nr. 1-3, împotriva sentinței nr. 183 din 20.03.2009, pronunțată de Tribunalul Mureș în dosarul nr. 102/2008.

În lipsa părților.

Se constată că judecarea recursului a avut loc în ședința publică din data de 26 noiembrie 2009, desfășurarea dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta decizie iar pronunțarea s-a amânat pentru ziua de astăzi, 3 decembrie 2009.

CURTEA,

Prin sentința nr. 102/2009 pronunțată de Tribunalul Mureș la data de 20.03.2009 în dosarul nr. 102/2008, s-a admis acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC Impex SRL în contradictoriu cu pârâta DGFP Mureș și s-a anulat pct. 2 din Decizia nr. 102/02.10.2007 și Decizia de impunere nr. 102/08.07.2005 emise de pârâtă pentru suma de lei reprezentând TVA și a fost obligată pârâta să ramburseze această sumă reclamantei, cu cheltuieli de judecată.

În motivare se reține că reclamanta a achiziționat la data de 25.07.2003 de la SC. SA prin contract de vânzare cumpărare un imobil situat în localitatea Livezeni compus

din casă de locuit și teren aferent pentru suma totală de _____ EUR
din care a achitat la data achiziționării cu titlu de avans 40% din
preț, respectiv, _____ EUR la data de 30.07.2003, diferența urmând
a fi achitată în rate lunare a câte _____ EUR timp de 15 ani. În
perioada iunie – noiembrie 2004 reclamanta a exercitat dreptul de
deducere pentru TVA în sumă de 29.132 lei înscrisă în facturile
emise de vânzătoare însă, prin RIF nr. _____/02.03.2005 și decizia de
impunere nr. _____/16.03.2005 suma a fost respinsă de la rambursare.
În decontul de TVA pentru luna martie 2005, reclamanta a raportat
această sumă inclusă în suma totală de _____ lei prin înscrierea
acestei sume în rândul 24 din decont însă prin RIF nr. _____/20.06.2005
și decizia de impunere nr. _____/1/08.07.2005 s-a respins la rambursare
atât suma de _____ lei cât și suma de _____ lei reprezentând TVA
aferent aceluiși imobil. Motivarea pârâtei pentru respingerea la
rambursare a constat în aceea că bunurile achiziționate de
societate nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale
taxabile fiind o locuință pentru familie. Prin Decizia nr.
_____/02.10.2007, soluționând contestația reclamantei, pârâta a
desființat Decizia de impunere nr. _____/08.07.2005 pentru suma de
_____/lei reprezentând TVA și s-a respins în ceea ce privește suma de
_____/lei TVA, _____/lei reprezentând dobânzi aferente impozitului
pe dividende și _____/lei penalități aferente impozitului pe dividende.
Reclamanta a contestat doar suma de _____ lei iar instanța de
fond a apreciat că această sumă i se cuvine la rambursare
întrucât, chiar dacă la momentul achiziției scopul achiziției nu a
fost dovedit pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA, acest
scop a fost dovedit ulterior, în anul 2005 prin includerea bunului în
patrimoniul societății, acest fapt atribuindu-i caracterul de bun
social. S-a considerat că, bunul fiind achiziționat de către societate
din fondurile sale, avea acest caracter din chiar momentul
achiziționării, urmând ca ulterior, în raport de destinație, societatea
să stabilească dacă are drept de deducere asupra TVA plătită prin
preț. În speță, chiar dacă bunul obținut prin investiție în anul 2003 a
fost pus în funcțiune în anul 2004 și nu a fost utilizat pentru
realizarea de operațiuni taxabile până la sfârșitul anului 2005, fapt
care a determinat DGFP Mureș să respingă cererea de rambursare,
după momentul în care societatea a făcut dovada înregistrării la
ORC a bunului ca sediu social, i se naște dreptul de deducere,
drept care nu poate fi anulat de organul fiscal pe chestiuni formale
care țin de modul de evidență și raportare fiscală. S-a mai precizat

că acesta este și punctul de vedere exprimat în raportul de expertiză contabilă efectuată în cauză.

Împotriva sentinței a formulat recurs pârâta DGFP Mureș criticând-o sub aspecte de netemeinicie și nelegalitate. Astfel, în considerente se arată că, deși suma de _____ lei fusese respinsă la rambursare, ea nu a fost regularizată de societate în evidența contabilă fiind reportată în soldul 4422 "TVA de recuperat" și solicitate din nou la rambursare prin decontul de TVA aferent lunii martie 2005. Se mai arată că, concluziile însușite de instanța de fond din raportul de expertiză se referă la pct. 1 din decizie necontestat de către reclamantă.

Prin întâmpinare, reclamanta a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

Analizând hotărârea atacată prin prisma motivelor invocate, ținând cont și de incidența prevederilor art. 304¹ Cod procedură civilă, instanța constată că recursul este fondat.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 5 alin. 1 și 2 din Legea nr. 26/1990 privind Registrul Comerțului, *înmatricularea și mențiunile sunt opozabile tertilor de la data efectuării lor în registrul comerțului ori de la publicarea lor în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, sau în alta publicație, acolo unde legea dispune astfel. Persoana care are obligația de a cere o înregistrare nu poate opune tertilor actele ori faptele neînregistrate, în afara de cazul în care face dovada ca ele erau cunoscute de acestia.*

Controlul efectuat de organele fiscale concretizat prin raportul de inspecție fiscală nr. _____ /08.07.2005 a vizat perioada ianuarie – martie 2005 iar până la data controlului reclamanta nu făcuse dovada că bunul achiziționat prin contractul de vânzare cumpărare cu plata în rate nr. _____ /25.07.2003 a fost înregistrat la ORC ca și sediu social al societății. Cum nici din cuprinsul contractului de vânzare cumpărare nu rezultă acest aspect, obiectul constituindu-l „casă de locuit” iar înregistrarea ca și sediu social a avut loc doar în noiembrie 2005, în mod greșit instanța de fond a apreciat că sunt doar chestiuni formale care țin de modul de evidență și raportare fiscală ce nu pot anula dreptul de deducere a TVA, întrucât doar după înregistrarea acestui imobil ca și bun social folosit pentru operațiuni taxabile se naște dreptul societății de deducere a TVA. Aceasta interpretare este în deplină concordanță cu dispozițiile art. 147 alin. 5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și art. 50 alin. 7 din HG nr. 44/2004. Prin urmare,

altfel s-ar fi pus problema dacă societatea își exercita dreptul de deducere a TVA la sfârșitul anului 2005 după ce bunului obținut prin investiție i s-a dat o destinație în scopul realizării de operațiuni taxabile.

Așadar, atât în perioada supusă controlului fiscal cât și la momentul efectuării acestuia, imobilul achiziționat avea doar destinația de casă de locuit și teren aferent nefiind utilizat în vederea realizării de operațiuni taxabile iar susținerile reclamantei cum că, încă din momentul achiziționării a folosit drept sediu social nu pot fi opuse pârâtei câtă vreme acest aspect nu rezulta din nici un document și nu a fost asigurată opozabilitatea față de terți prin înregistrarea la ORC.

Mai mult chiar, societatea reclamantă și-a majorat nejustificat TVA de rambursat aferentă perioadei ianuarie – martie 2005 cu TVA respinsă la rambursare prin raportul de inspecție nr. /04.03.2005 și Decizia nr. /16.03.2005. Conform art. 149 alin. 2 din Legea nr. 571/2003, „...se determină suma negativă a TVA cumulată prin adăugarea la suma negativă a TVA rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative a TVA raportat din decontul perioadei fiscale precedente dacă nu a fost solicitat a fi rambursat...”. De asemenea, alin. 5 prevede că, „...Dacă o persoană impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative a TVA, aceasta nu se raportează în perioada fiscală următoare....”. Cu toate acestea, societatea a înscris în decontul de TVA aferent lunii februarie 2005 la rubrica „soldul sumei negative a TVA la sfârșitul perioadei de raportare” suma de lei iar în cel aferent lunii martie 2005, la rubrica „soldul sumei negative a TVA raportată din perioada precedentă pentru care nu s-a solicitat rambursare” suma de lei, deși suma de lei i se respinsese la rambursare.

Pentru aceste considerente, Curtea apreciază că în mod greșit instanța de fond a admis acțiunea reclamantei de vreme ce, așa cum și constatase, de altfel, doar din momentul în care bunul a fost înregistrat la ORC se naște dreptul acesteia la deducerea TVA aferentă aceluși bun. Cum sentința atacată a fost dată cu aplicarea greșită a legii, în temeiul art. 312 alin. 2 Cod procedură civilă, instanța va admite recursul pârâtei și va modifica hotărârea în sensul că va respinge contestația reclamantei.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:

Admite recursul formulat de Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș, cu sediul în Târgu-Mureș, str. Gh.Doja, nr. 1-3, județul Mureș, împotriva sentinței nr. din 20 martie 2009, pronunțată de Tribunalul Mureș în dosarul nr. /102/2008.

Modifică integral sentința atacată în sensul că respinge contestația formulată de S.C. SRL, cu sediul în comuna Livezeni, nr. județul Mureș, în contradictoriu cu Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, azi 3 decembrie 2009.
PREȘEDINTE, JUDECĂTORI,

GREFIER

